

N:o 49.

Af Herr **P. Walberg**: Angående ändringar i och tillägg till 13 och 16 §§ i gällande Riksdags-ordning.

Under återopande af Konstitutions-Utskottets vid nästlidna års lagtima riksdag, i fråga om vilkor för städernas representationsrätt, meddelade utlåtande N:o 5, samt den diskussion, som den 5 April samma år öfver detta utlåtande i Andra Kammaren förekommit, har jag äran vördsamt föreslå:

att de af Konstitutions-Utskottet då föreslagna samt af Första Kam-maren antagna men af Andra Kammaren förkastade förändringar i och tillägg till 13 och 16 §§ i gällande Riksdags-ordning (se återopade utlåtandet) må af denna Riksdag antagas, att hvila till grundlagsenlig be-handling.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhållas.

Stockholm den 25 Januari 1872.

P. Walberg.

N:o 50.

Af Herr **Christen Assarsson**: Angående tillägg till 3 § 1 mom. af Kongl. Maj:ts nådiga förordning rörande mantals- och skattskrifningarnes förrättande af den 20 Juli 1861.

I Kongl. Maj:ts nådiga förordning angående mantals- och skattskrifningarnes förrättande den 20 Juli 1861 föreskrives i 3 § mom. 1. »En hvar skall mantals- och

skattskrifvas, der han har eller, i följd af sitt vistande, bör anses hafva sitt bo och hemvist.»

Detta stadgande innebär tydligen, att hvarje svensk medborgare skall vara någonstädes inom riket mantals- och skattskrifven, men det saknas ingalunda exempel uppå att personer afflytta från Sverige samt bosätta sig å utländsk ort, dock utan att uttaga sina prestbevis, hvadan de fortfarande äro kyrkoskrifna inom den kommun i riket, hvarest de sednast varit boende. Under vistandet i utlandet har man icke ansett dem skyldige att här i riket låta sig mantalsskrifvas eller erlægga bevillning för kapital och arbete. Ändock de äro svenske medborgare och såsom sådana ega, under vistelsen utomlands, det skydd som svensk undersåte åtnjuter, äro de likväl till och med befriade ifrån den personliga skyddsafgiften.

Då det dessutom borde vara känt, att personer lemnat riket, under det att de voro i goda ekonomiska omständigheter, men efter några eller många års förlopp hit återvändt, stundom i alldeles utblottadt tillstånd, hvadan de kommit att ligga det fattigvårdssamhälle, hvarest de sednast varit kyrkoskrifna, till last och tunga, och detta ändock de under sin bortovaro icke erlagt ringaste skattebidrag till hvarken staten eller kommunen, så torde jag såsom motion till Riksdagen få föreslå:

att till Kongl. Maj:ts nådiga förordning, angående mantals- och skattskrifningarnes förrättande den 20 Juli 1861 § 3 mom. 1 måtte göras följande tillägg. Svensk medborgare, som bosatt sig å utrikes ort, men är inom riket kyrkoskrifven eller eger svensk medborgare-rätt, vare skyldig att låta sig här i riket mantals- och skattskrifvas samt erlægga bevillning enligt gällande bevillningsstadga.

Eller, för den händelse Riksdagen ej skulle vilja besluta ett sådant tillägg, anhåller jag

det Riksdagen måtte tydligt förklara, på hvad sätt uti ifrågavarande fall förhållas må, på det att all ovisshet om lagens rätta mening må kunna undvikas.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1872.

Christen Assarsson.